629/01

Den 8. oktober 2001 blev i sag nr. 55.028:

xxxxxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx xxx xx xx
xxxx xxxxx

mod

Provinsforsikring
Stilling Kirkevej 10
8660 Skanderborg

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Provinsforsikring, tidligere Forsikringsselskabet Provinzial Danmark A/S, klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for et anmeldt ran af rede penge.

Selskabet finder det ikke sandsynliggjort af klageren, at han var udsat for et dækningsberettigende ran.

Klageren anmeldte skriftligt følgende til selskabet: "Kl. 14.35 Ankomst til hotel Puerto Feliz fra lufthavnen, i Las Palmas. Ved aflæsning af bagagen fra bussen, ned på fortorvet, og op på transportbåndet som kører bagagen op til hotel receptionen hvor vi stod mange personer mellem hinanden, var min pengepung, som hang på armen, indeholdende værdikort, 3.100 danske kroner, og 174.000 spanske pesetas, rejsebevis, pas, blevet åbnet i midten, opdagede jeg pludselig, da jeg så ned på håndleddet. Pungen har tre rum, og det rum i midten var tømt for de danske penge, mens mine værdikort og høretelefon stadigvæk lå i pungrummet. Da jeg kikkede op igen så jeg ud af øjenkrogen to personer en dame og mand, med sydlændinge udseende på ca. 50 år, stikke af ned ad vejen, og jeg råbte stop tyvene, men De løb hurtigt ned, og væk var gerningsparret."

I skrivelse af 2/1 2001 til klageren afviste selskabet at yde forsikringsdækning.

I klagerens efterfølgende skrivelse til selskabet hedder det: "Vedr. samtale på telefonen den 04.01.2001 med E.Y. Provinzial sender jeg hermed en rettelse af før indsendte rapport, ang. misforståelse, fortolkning af skete hændelses forløb, på min kones og min ferie på Gran Canaria. Følgende skete. 25.11.2000 Ved ankomst til hotel Puerto Feliz, i Puerto Rico, fra lufthavnen i Las Palmas. Ved aflæsning af bagagen fra bussen, ned på fortorvet og op på transportbåndet, som kører bagagen op til hotellets reception, stod vi mange personer mellem hinanden da mærkede jeg pludselig at min pung som hang fast på armen, blive berørt af en person og da jeg så ned var pungens midterste rum åbnet, og en sydlandsk dame og mand i halvtredserne stak i rend, med indholdet fra pungen som var 3.100 kr. jeg råbte efter dem, stop tyvene men de nåede at slippe væk."

I selskabets skrivelse af 8/2 2001 til nævnet hedder det bl.a.: "I henhold til forsikringsbetingelserne s. 8 under ran og røveri, dækkes som ran: tyveri, der sker åbenlyst og uden anvendelse af vold og som bemærkes, medens det sker. Der skal gøres anskrig i gerningsøjeblikket. Ud fra oplysningerne i skadeanmeldelsen er det vor opfattelse, at tyveriet ikke er blevet bemærket, medens det sker, idet klager først opdager det, da han ser ned på sit håndled. Vi kan ikke lægge den nye forklaring til grund, da den adskiller sig væsentligt fra den første forklaring; men det skal dog bemærkes, at såfremt den nye forklaring tillægges vægt, er det vor opfattelse, at tyveriet fortsat ikke er bemærket i gerningsøjeblikket, idet klager ikke på noget tidspunkt havde bemærket netop de to personer stå tæt op ad ham ..."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**Ran og røveri** Ran: Tyveri, der sker åbenlyst og uden anvendelse af vold og som bemærkes, medens det sker. Der skal gøres anskrig i gerningsøjeblikket."

Nævnet udtaler:
Nævnet kan ikke kritisere, at selskabet har lagt klagerens forklaring i skadeanmeldelsen til grund, hvorefter klageren konstaterede tyveriet, da han så ned på sit håndled.

Efter nævnets praksis anses tyveri kun for at være ran, når forsikringstageren eller andre har bemærket, at gerningsmanden tog det stjålne, eller har set ham være i besiddelse af det, da han forsvandt. Det er således ikke i sig selv tilstrækkeligt, at den formodede gerningsmand er set, eller at der er gjort anskrig.

Det er i den foreliggende sag ikke godtgjort, at klageren bemærkede, at gerningsmanden tog det stjålne, eller at han er set i besiddelse af det stjålne, og nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har anset begivenheden som simpelt tyveri og ikke som ran.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard